

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312209105
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312209105.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a členov senátu JUDr. Dušana Harbutu a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci navrhovateľa: D. E. B., bytom Z., F. 6, správca konkurznej podstaty úpadcu: ATLAS s.r.o., so sídlom Nitra, Slančíkovej 1, IČO: 31 442 595, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Alena Vyskočilová, s.r.o., so sídlom Bratislava, Banskobystrická 6, proti odporcovi: V. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. K. XX, t. č., bytom V., V. XXX/XX, o zaplatenie 92.399,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 06. 05. 2013 č. k. 16C/66/2012-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania a to trovy právneho zastúpenia vo výške 736,62 eura Advokátskej kancelárii JUDr. Alena Vyskočilová, s.r.o., so sídlom Bratislava, Banskobystrická 6 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 92.399,59 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 18. 06. 2009 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 3.949,66 eura na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi tiež uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 5.543,50 eura na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca ako obvinený do zápisnice v konaní o dohode o vine a treste spísanej dňa 21. 05. 2009, dobrovoľne priznal, že ako asistent správcu konkurznej podstaty, zodpovedný za prevádzku- Hotel Nitra, si v priebehu roka 2002 z finančných prostriedkov prevzatých od JUDr. Karola Kovára, advokáta, správcu konkurznej podstaty spoločnosti ATLAS, s.r.o., v konkurze, so sídlom v Nitre, určených na zabezpečenie prevádzkovania Hotela Nitra a z tržieb prijatých v súvislosti s prevádzkovaním prevádzky hotela ponechal finančnú hotovosť vo výške 2.783,630,-Sk (92.399,59 eura) pre vlastnú potrebu. Prítomný zástupca poškodeného- správca konkurznej podstaty úpadcu ATLAS s.r.o. v konkurze, JUDr. Karol Kovár žiadal v zápisnici, aby obvinený (odporca) bol zaviazaný k náhrade spôsobenej škody. V ten istý deň bola medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry v Nitre a odporcom uzavretá dohoda o vine a treste, v ktorej sa odporca priznal k skutku, pričom súhlasil, aby mu prokurátor v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a aby poškodeného

JUDr. Karola Kovára odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 17. 06. 2009 č. k. 4T/84/2009-161, právoplatným dňa 17. 06. 2009 schválil dohodu o vine a treste s tým, že poškodeného JUDr. Karola Kovára s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných. Zdôraznil, že tvrdenie odporcu v podanom odpore, v ktorom sa bránil, že nie je pravda, že prevzal finančnú hotovosť, ktorá mala byť určená na prevádzku hotela, bolo vyvrátené jeho písomnými potvrdeniami vydanými správcovi konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Karlovi Kovárovi. Z týchto potvrdení mal za preukázané, že odporca ako zamestnanec spoločnosti ATLAS s.r.o. v roku 2002 prevzal od vyššie označeného úpadcu sumu 6.049.660,-Sk (200.811,92 eura) určenú na úhradu miezd, elektriny, plynu, vodného, stočného, telefóny, pracovne a výťahov, ako i sumu 187.750,-Sk (6.232,16 eura), ktorej účel použitia nebol bližšie určený. Obranu odporcu tak označil za nedôvodnú i vzhľadom na to, že svoju vinu priznal dobrovoľne v trestnom konaní a v dohode o vine a treste, ktorú sám inicioval pri svojom výsluchu dňa 19. 02. 2009. Nakoľko zo žiadnych z produkovaných dôkazov nemal za preukázané, že by odporca uhradil do konkurznej podstaty úpadcu čo i len časť tejto škody, uložil odporcovi povinnosť platiť ju navrhovateľovi v celej spôsobenej výške. Navrhovateľovi tiež priznal úroky z omeškania, ktorých výšku a čas splnenia určil v súlade s ust. § 517 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. V tejto súvislosti uviedol, že predmetné konanie nemožno subsumovať pod ust. § 153 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto za situácie, že navrhovateľ žiadal priznať úrok z omeškania za kratšie obdobie, než za aké by mu prináležal, viazaný žalobným návrhom a v súlade s jeho petitom, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 92.399,59 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 18. 06. 2009 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 3.949,66 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby po 605,81 eura (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 16. 05. 2012, písomné podanie na súd vo veci samej- žalobný návrh zo dňa 18. 05. 2012, vyjadrenie k odporu zo dňa 26. 09. 2012, účasť na pojednávaniach dňa 27. 02. 2013 a dňa 06. 05. 2013), 3 x 7,63 eura a 2 x 7,81 eura režijný paušál, náhradu cestovného advokáta navrhovateľa vo výške 145,77 eura a stratu času v sume 78,06 eura (6 polhodín cesty na pojednávania dňa 27. 02. 2013 a dňa 16. 05. 2012 z Bratislavy do Levíc a späť po 13,01 eura), t. j. v celkovej výške 3.949,66 eura vrátane 20 % DPH v sume 658,27 eura. S poukazom na ust. § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. m) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaviazal odporcu zaplatiť na účet Okresného súdu Levice súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 5.543,50 eura, keďže navrhovateľ ako správca konkurznej podstaty je v konaní oslobodený od súdneho poplatku a súd jeho návrhu vyhovel.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne uviedol sumu 459.000,-Sk ako výplata miezd, nakoľko táto suma bola vyplatená zamestnancom, pričom výplatná listina bola odovzdaná a podpísaná Ing. A.. Taktiež suma 44.850,-Sk bola dňa 29. 10. 2002 uhradená v hotovosti za úhradu plynu a suma 150.000,-Sk bola vyplatená dňa 16. 01. 2002, avšak chýba doklad o zaplatení. Súdom prvého stupňa určenú výšku sumy, ktorú je povinný zaplatiť navrhovateľovi označil za nesprávnu.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Odvolanie odporcu považoval za účelové, neodôvodnené s cieľom účelne predĺžovať predmetné konanie. Poukázal, že súd prvého stupňa v danej veci nariadil dva krát pojednávanie, pričom odporca sa ani na jedno z nich bez riadneho ospravedlnenia nedostavil. Navyiac odporca na svoju obranu nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by osvedčovali jeho tvrdenia. Zdôraznil, že v dohode o vine a treste zo dňa 21. 05. 2009 odporca sám uviedol, že si ponechal finančnú hotovosť v sume 92.399,59 eura, ktorá mu nepatrila, ale patrila do konkurznej podstaty úpadcu ATLAS s.r.o, t. j. priznal sa k spáchaniu trestného činu a uznal vinu. Skutočnosť, že odporca v súčasnosti tvrdí opak považoval iba za jeho snahu vyhnúť sa zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobil konkurzným veriteľom navrhovateľom.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

V tomto konaní sa navrhovateľ svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 05. 2012 domáha od odporcu zaplata sumy 92.399,59 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 18. 06. 2009 do zaplata a náhrady trov konania z titulu náhrady škody spôsobenej trestnou činnosťou odporcu, ktorý si neoprávnené ponechal finančnú hotovosť vo výške 92.399,59 eura, patriacu do konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ATLAS s.r.o. Súd prvého stupňa vydal dňa 22. 06. 2012 platobný rozkaz č. k. 9RO/197/2012-14, ktorým odporcovi uložil povinnosť, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 92.399,59 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 18. 06. 2009 do zaplata a nahradil trovy konania vo výške 1.472,25 eura, alebo aby v tej istej lehote podal na súde odpor. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 5.543,50 eura na účet súdu do 15 dní od doručenia platobného rozkazu. K zrušeniu predmetného platobného rozkazu došlo po tom, čo odporca dňa 15. 08. 2012 podal proti nemu včas odpor, v ktorom poprel prevzatie finančnej hotovosti vo výške 92.399,59 eura a tvrdil, že finančné prostriedky, ktoré boli určené na prevádzku hotela, boli použité na udržanie hotela ako takého, kde mu bolo nariadené udržiavať prevádzku hotela v takom stave, aby bol funkčný a predajný za takú cenu, za akú sa predal. Následne súd prvého stupňa po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní rozhodol o návrhu navrhovateľa rozsudkom, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil (§ 420 ods. 3 OZ).

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu (§ 442 ods. 3 OZ).

Podľa § 450 OZ z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

V zmysle § 135 ods. 1 veta tretia OSP súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný právny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal.

Ako vyplýva z uvedenej platnej právnej úpravy, základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a) porušenie právnej povinnosti, ktorá spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, b) existencia škody, t.j. ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, t.j. že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť bezprostredný vzťah príčiny a následku a d) zavinenie. Zavinenie znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode a na rozdiel od vymenovaných prvých troch predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, zavinenie má charakter subjektívny. Občianskoprávna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, ktoré sa predpokladá a umožňuje zbaviť sa tejto zodpovednosti, len ak škodca preukáže existenciu takých okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať. V prípade, že proti škodcovi bol vynesenej v trestnom konaní odsudzujúci rozsudok, je ním súd v občianskom súdnom konaní výslovne viazaný a musí vychádzať z jeho výroku o vine ako celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatela. Ust. § 135 ods. 1 OSP z hľadiska jeho aplikácie sa tak vzťahuje na protiprávnosť konania, príčinnú súvislosť a tiež zavinenie, nie však na výšku škody uvedenej v trestnom rozsudku.

Vo svetle vyššie popísaných zákonných ustanovení a hľadísk súd prvého stupňa v prejednávaní veci postupoval, vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využíjúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP, sa obmedzuje len skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, ktoré výstižne, presvedčivo a vyčerpávajúco objasňujú skutkový a právny

základ rozhodnutia a tiež dávajú odpoveď i na námietky odporcu uvádzané v jeho odvolaní, tieto preto duplicitne opakovať nebude a na ne ako na svoje vlastné len v ďalšom poukazuje. Na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov odvolací súd len opätovne podčiarkuje, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17. 06. 2009 č.k. 4T 84/2009-161, právoplatným dňa 17. 06. 2009, súd schválil dohodu o vine a treste, uzavretú medzi Okresným prokurátorom v Nitre a odporcom dňa 21. 05. 2009 a bol uznaný vinným, že v priebehu roka 2002 v Nitre ako asistent správcu konkurznej podstaty zodpovedný za prevádzku prevádzky - Hotel Nitra si z finančných prostriedkov prevzatých od JUDr. Karola Kovára, advokáta, správcu konkurznej podstaty spoločnosti ATLAS s.r.o., so sídlom v Nitre v konkurze, určených na zabezpečenie prevádzkovania prevádzky - Hotel Nitra a z tržieb prijatých v súvislosti s prevádzkovaním prevádzky Hotela Nitra ponechal finančnú hotovosť vo výške 2.783.630,- Sk (92.399,59 eura), hoci finančné prostriedky prevzaté od JUDr. Karola Kovára mal v celom rozsahu použiť na úhradu za dodávky energií a iných služieb spojených s prevádzkou prevádzky - Hotel Nitra a prijaté tržby v celom rozsahu odovzdať JUDr. Karolovi Kovárovi, čím spôsobil ATLAS s.r.o. Nitra škodu vo výške 2.783.630,-Sk (92.399,59 eura) a teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005. Za tento skutok mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bol poškodený JUDr. Karol Kovár s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. S ohľadom na viazanosť súdu týmto rozsudkom v súlade s § 135 ods. 1 OSP tým nepochybne boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ požadovanú navrhovateľom v tomto konaní. Pokiaľ odporca svojim odvolaním spochybňoval výšku škody tak, ako bola ustálená prvostupňovým súdom, v tomto smere odvolací súd jeho námietky považoval za nedôvodné. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí totiž jasne vysvetlil, o aké dôkazné prostriedky svoje závery oprel a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval, pričom ani odvolací súd nezistil dôvod sa od nich odchýliť. Najmä za situácie, keď odporca v priebehu konania pred súdom prvého stupňa bol absolútne pasívny (okrem podania odporu proti platobnému rozkazu), žiadne skutočnosti k správnosti výšky uplatnenej škody neuviedol a v tejto súvislosti neoznačil ani žiaden dôkaz a napriek riadne doručenému predvolaniu sa bez uvedenia dôvodu nezúčastnil žiadneho z pojednávaní určených na deň 27. 02. 2013 (predvolanie odporcovi doručené dňa 02. 01. 2013) a 06. 05. 2013 (predvolanie aj s upozornením na jeho nutnú účasť odporca prevzal dňa 07. 03. 2013). Za danej situácie, keď odporca pred súdom prvého stupňa neuplatnil žiadne skutočnosti alebo dôkazy vo vzťahu k výške škody, tieto uvádzané odporcom v odvolaní už nemohli v súlade s ust. § 205a ods. 1 OSP byť odvolacími dôvodmi, na ktoré by odvolací súd prihliadal, pretože nešlo o žiaden z prípadov uvedených pod písm. a/-d/ tohto ustanovenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, keď súd prvého stupňa vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania a to trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) po 605,81 eura (základná sadzba tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri tarifnej hodnote odvolacieho konania 92.399,59 eura) a náhradu hotových výdavkov 1 x 8,04 eura (§ 15 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky), zvýšené o sumu 122,77 eura ako 20 % daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 736,62 eura je odporca povinný zaplatiť právnej zástupkyňi navrhovateľa do 3 dní (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.